

Structura alternativă

Programele rezolvate până acum, după cum ai văzut, pot să efectueze o înșiruire de operații matematice, dar nu pot lua singure decizii. Pentru a putea lăsa algoritmul să „decidă”, în reprezentarea prin blocuri grafice, ai folosit structura *dacă*. În limbajul C++ această structură se traduce prin **if**.

Instrucțiunea **if** în cazul general are forma:

```
if (condiție)
    {
        set instrucțiuni 1
    }
else
    {
        set instrucțiuni 2
    }
```

Aplicații

4. Se citesc trei numere întregi **a**, **b**, **c**. Scrie un program C++ care afișează mesajul „**este posibil**” dacă unul dintre cele trei numere poate fi scris ca sumă a celorlalte două și mesajul „**nu este posibil**” în caz contrar.

Exemple

Se citesc: 3 8 5

Se afișează: **este posibil**

Se citesc: 2 9 4

Se afișează: **nu este posibil**

5. Se citește un număr întreg **n**. Scrie un program care afișează mesajul „**numarul este par**” dacă numărul citit este par sau mesajul „**numarul este impar**” în caz contrar.

Exemple

Se citește: 4

Se afișează: **numarul este par**

Se citește: 7

Se afișează: **numarul este impar**

6. Se citește un număr real **n**. Scrie un program care să se verifice dacă numărul citit este strict pozitiv, negativ sau nul și să se afișeze un mesaj corespunzător.

Exemple

Se citește: 5

Se afișează: **numarul este pozitiv**

Se citește: -2

Se afișează: **numarul este negativ**

Se citește: 0

Se afișează: **numarul este nul**